

Dosarul nr.2ra-1315/22
2-18172317-01-2ra-19092022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: L. Lavric)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Panov, O. Cojocar, M. Anton)

Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Organizația de Microfinanțare
„Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de
Microfinanțare „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui
Alexandru Railean, Ionela Nicorici-Railean, Ivan Surățel și Ludmila Surățel
privind evacuarea din imobil și **acțiunea reconvențională** înaintată de Ivan Surățel
și Alexandru Railean împotriva Organizației de Microfinanțare „Moldcredit”
Societate cu Răspundere Limitată, intervenienți accesorii Ludmila Surățel și Ionela
Nicorici-Railean privind declararea nulității clauzelor contractului de împrumut și a
acordului de transmitere benevolă a bunului ipotecat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2022, prin care s-a
admis apelul declarat de avocatul Cristina Doga în interesele lui Alexandru Railean
și Ivan Surățel, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05
octombrie 2021 și s-a adoptat o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 12 decembrie 2016, ÎM OM „Moldcredit” S.R.L a depus o cerere de
chemare în judecată împotriva lui Railean Alexandru, Nicorici-Railean Ionela,
Surățel Ivan și Surățel Ludmila, prin care a solicitat evacuarea pârâților și a altor
persoane și a bunurilor acestora din bunul imobil - apartamentul nr. XXX, amplasat
în blocul locativ nrXXX, str. Liviu Deleanu, mun. Chișinău, transmis în posesia
reclamantei în baza acordului de executare benevolă a dreptului de ipotecă nr.
11337 din 11 noiembrie 2016.

În motivare, a invocat că la 09 februarie 2015 în baza contractului de
împrumut a acordat lui Railean Alexandru un împrumut în sumă de 2 740 000 lei,
cu termenul de rambursare până la 09 februarie 2020.

Întru asigurarea restituirii în termen a împrumutului acordat, în temeiul
contractului de ipotecă nr. 950 din 12 februarie 2015 Surățel Ivan și Surățel

Ludmila, în calitate de debitori ipotecari, au ipotecat apartamentul nr. 4 din str. Liviu Deleanu 9/5, mun. Chișinău.

Potrivit pct.14 din contract, prin acordul comun al părților, acesta a fost investit cu formula executorie și înregistrat la OCT Chișinău la 12 februarie 2015.

La 18 februarie 2015, Surățel Ivan și Surățel Ludmila au vândut părților Railean Alexandru și Nicorici-Railean Ionela apartamentul în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1017.

Conform pct.8 din contract, părții Railean Alexandru și Nicorici-Railean Ionela au dobândit imobilul respectiv în proprietate, grevat cu dreptul de ipotecă în favoarea S.R.L „Moldcredit”.

Reclamanta a indicat că urmare a neexecutării obligațiilor contractuale asumate de către Railean Alexandru, la 25 noiembrie 2015 a remis somația de restituire a împrumutului și a dobânzii calculate. La 18 mai 2016 a înregistrat la OCT Chișinău preavizul de executare a dreptului de ipotecă nr. 14201-2016 din 17 mai 2016, solicitând transmiterea bunului ipotecat în posesia sa pentru a fi vândut în scopul stingerii datoriilor.

La 11 noiembrie 2016 a încheiat cu Railean Alexandru și Nicorici-Railean Ionela acordul nr. 11337 privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă, autentificat notarial, în scopul asigurării rambursării datoriilor, părții au transmis benevol în posesia reclamantei pentru comercializarea ulterioară obiectul ipotecii, și anume apartamentul cu înregistrarea în aceeași zi a acordului la organul cadastral, însă imobilul nu a fost eliberat de bunurile părților până în prezent și nici nu a fost transmis efectiv creditorului, refuzând eliberarea imobilului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 ianuarie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de OM ”Moldcredit” SRL, s-a admis.

S-a evacuat Railean Alexandru, Nicorici-Railean Ionela, Surățel Ivan, Surățel Ludmila, precum și alte persoane și bunurile acestora din bunul imobil – apartamentul nr.XXX, amplasat în blocul locativ nr.XXX din str. Liviu Deleanu, mun. Chișinău, transmis în posesia OM ”Moldcredit” SRL în baza Acordului de executare benevolă a dreptului de ipotecă nr.11337 din 11.11.2016.

S-a încasat în mod solidar de la Railean Alexandru, Nicorici-Railean Ionela, Surățel Ivan, Surățel Ludmila în beneficiul OM ”Moldcredit” SRL suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 ianuarie 2017, cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În cadrul rejudecării cauzei, Railean Alexandru și Surățel Ivan au înaintat o cerere reconvențională împotriva ÎM OM „Moldcredit” S.R.L, prin care au solicitat declararea nulității absolute a clauzelor contractuale expuse la pct. 5.3, pct. 5.6, pct. 8.8, pct. 8.9, din contractul de împrumut nr. 456 din 09 februarie 2015 și a acordului privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă nr. 11337 din 11 noiembrie 2016, încheiate între ÎM OM „Moldcredit” S.R.L și Railean Alexandru, cu obligarea ÎM OM „Moldcredit” S.R.L să recalculeze restanțele debitorului, cu calcularea sumelor încasate în baza clauzelor lovite de nulitate absolută ale contractului al stingerea celorlalte creanțe ce reies din contract.

În motivare, au indicat că clauzele contractuale expuse la pct. pct, 5.3, 5.6.,

8.8, 8.9, 8.10 ale contractului de împrumut sunt lovite de nulitate absolută în temeiul art. art. 217, 220, 619 Cod civil și prevederile Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în special art. 3, 4 alin.(1), (5) lit. e), i).

S.R.L „Moldcredit” a impus prin contractul standard înaintat spre semnarea împrumutătorului dobânzi abuzive și contrare Legii și penalități disproporționate, prin ce a încălcat cert cadrul legal pertinent ce garantează drepturile consumatorilor în condițiile în care, potrivit clauzelor vizate, rata dobânzii de întârziere pentru suma împrumutului, dobânzilor și comisioanelor constituie 91,25% anual pentru restanța la împrumut, 91,25% anual pentru restanța la plata dobânzilor și 91,25% anual pentru restanța la plata comisioanelor, situație ce excede cert raportul rezonabil cu rata de refinanțare stabilită de BNM, ce constituie în prezent 7% anual, astfel încât dobânzile impuse împrumutului depășesc de 13 ori rata stabilită de BNM.

Contrar prevederilor art. 619 alin.(4) Cod civil, pârâta a impus o dobândă de întârziere pentru nerambursarea dobânzilor contractuale, deși legea instituie expres o interdicție în acest sens.

Potrivit contractului de împrumut, pârâta a impus obligația disproporționată de plată a dobânzilor de întârziere și, în același timp, a unei penalități în mărime de 5% pentru fiecare zi de întârziere și, deși potrivit art.624 Cod civil, penalitatea constituie o evaluare prealabilă a prejudiciului ce ar putea fi cauzat prin întârzierea executării obligației, astfel încât pârâta a impus dubla reparare pentru același fapt, pe de o parte din dobândă de întârziere în cuantum contractual, și cu penalitate, situație ce contravine indubitabil interdicțiilor instituite de normele legale pertinente.

În urma realizării clauzelor abuzive, pârâta este îndreptățită să încaseze dobânzi de întârziere și penalități ce depășesc cu 100% anual din suma restanțelor, astfel încât clauzele respective sunt disproporționate și contrare normelor imperative, ce nu produc efecte în temeiul art.219 Cod civil, astfel încât, în temeiul art. 219 alin. (2) Cod civil, părțile contractante urmează a fi repuse în poziție inițială și, subsecvent, pârâta urmează să direcționeze sumele încasate cu titlu de dobânzi de întârziere contractuale și penalități la stingerea celorlalte creanțe ce rezultă din contract, astfel încât, pârâta este obligată să efectueze recalcularea restanței reieșind din totalul sumelor achitate, deoarece efectul retroactiv al nulității absolute a clauzelor contractate exclude dreptul de a îndrepta sumele achitate de debitor în contul stingerii creanțelor formate în baza unor clauze nule.

Reclamantii au susținut că pârâta a atribuit ilicit sumele achitate de reclamantii la stingerea dobânzilor și penalităților excesive, în baza clauzelor nule indicate, în urma efectuării unui recalcul a sumelor datorate, inclusiv la data încheierii acordului din 11 noiembrie 2016, s-ar putea adevări că la acea dată o creanță nu exista și, astfel, creditorul nu era îndreptățit să pretindă realizarea dreptului de ipotecă, deoarece art. 30 alin. (1) al Legii cu privire la ipotecă statuează că creditorul ipotecar poate să execute dreptul de ipotecă în cazul în care debitorul nu a îndeplinit sau a îndeplinit în mod necorespunzător obligația garantată sau oricare parte a acesteia, precum și în alte cazuri prevăzute de contractul de ipotecă.

Specificarea eronată la pct. 5 al acordului a unei pretinse datorii, calculate inclusiv în baza clauzelor nule ale contractului susmenționat, denotă nulitatea acestui acord.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru 05 octombrie 2020, s-a admite cererea de chemare în judecată depusă de OM "Moldcredit" SRL.

S-a evacuat Railean Alexandru, Nicorici-Railean Ionela, Surățel Ivan, Surățel Ludmila, precum și alte persoane și bunurile acestora din bunul imobil – apartamentul nr.XXX, amplasat în blocul locativ nr.XXX din str. Liviu Deleanu, mun. Chișinău, nr. cadastral XXX, transmis în posesia OM "Moldcredit" SRL în baza Acordului de executare benevolă a dreptului de ipotecă nr.11337 din 11.11.2016.

Acțiunea reconvențională înaintată de Surățel Ivan și Railean Alexandru împotriva OM "Moldcredit" SRL, intervenienți accesorii Surățel Ludmila și Nicorici Railean Ionela cu privire la declararea nulității absolute a clauzelor expuse la pct.pct.5.3, 5.6, 8.8 și 8.9 în contractul de împrumut nr.456 din 09 februarie 2015 și a Acordului privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă nr.11337 din 11 noiembrie 2016, încheiate între OM "Moldcredit" SRL și Railean Alexandru, obligarea recalculării restanțelor și încasarea cheltuielilor de judecată, s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat în mod solidar, de la Railean Alexandru, Nicorici-Railean Ionela, Surățel Ivan și Surățel Ludmila în beneficiul OM "Moldcredit" SRL cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 100, 00 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 lei, în total – 10 100 (zece mii o sută) lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 octombrie 2020, Surățel Ivan și Railean Alexandru, reprezentați de avocatul Doga Cristina, au declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 05 octombrie 2020, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea inițială a ÎM OM „Moldcredit” S.R.L să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2022, s-a admis apelul declarat de avocatul Cristina Doga în interesele lui Alexandru Railean și Ivan Surățel.

S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 05 octombrie 2021, și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

Acțiunea reconvențională înaintată de Ivan Surățel și Alexandru Railean împotriva Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., intervenienți accesorii Ludmila Surățel și Ionela Nicorici-Railean privind declararea nulității clauzelor contractului de împrumut și a acordului de transmitere benevolă a bunului ipotecate, s-a admis parțial.

S-a constatat nulitatea absolută a clauzelor contractuale, expuse la pct. pct. 5.3, 5.6, 8.8 și 8.9 ale contractului de împrumut pentru persoană fizică nr. 456 din 09 februarie 2015, încheiat între ÎM OM „Moldcredit” S.R.L și Alexandru Railean.

În rest, acțiunea reconvențională înaintată de Ivan Surățel și Alexandru Railean, s-a respins ca nefondată.

Cererea de chemare în judecată depusă de ÎM OM „Moldcredit” S.R.L către Alexandru Railean, Ionela Nicorici-Railean, Ivan Surățel și Ludmila Surățel privind evacuarea din imobil, s-a respins ca nefondată.

S-a încasat din contul O.M. „Moldcredit” S.R.L. în beneficiul lui Ivan Surățel și Alexandru Railean suma de 75 (șaptezeci și cinci) lei cu titlu de compensare a taxei de stat aferentă apelului declarat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că conform calculului prezentat de OM „Moldcredit” S.R.L, la 01 februarie 2020 restanța lui Railean Alexandru, formată în baza contractului de împrumut, este suma 8 134 708,52 lei, inclusiv restanța la împrumut de 2 188 146,56 lei, dobânda aferentă de 844 513,24 lei, penalitatea de 5 082 028,72 lei, comision de administrare de 7500 lei, cheltuieli de recuperare, polița, de 12 520 lei.

Potrivit aceluiași calcul, în perioada de până la 25 octombrie 2018, debitorul a achitat în total suma de 1 873 708 lei, ce au fost distribuiți de creditor la stingerea împrumutului în mărime de 551 583,44 lei, a dobânzilor în sumă de 941 144,97 lei, a penalității în sumă de 278 670,08 lei, a comisionului de eliberare în sumă de 54 800 lei, a comisionului de administrare în sumă de 22 000 lei, a cheltuielilor de judecată în sumă de 100 lei și a cheltuielilor de recuperare în sumă de 25 139,51 lei.

Instanța a constatat că OM „Moldcredit” S.R.L acționând în calitate de profesionist în raport cu Railean Alexandru, a realizat semnarea cu împrumutatul-consumator a unui contract cu clauze standard conținutul cărora este disproporționat în raport cu scopul urmărit, drepturile și garanțiile oferite de Lege consumatorului, astfel încât împrumutătorul și-a creat premise pentru a pretinde de la consumator încasarea unor sume vădit disproporționate sub auspiciul unei eventuale întârzieri, fapt ce reiese din însăși calculele prezentate de intimata ÎM OM „Moldcredit” S.R.L, din care reiese că la data de 01 februarie 2020 aceasta pretinde că creanța sa față de împrumutat însumează 8 131 708,52 lei, sumă ce este cu 296,78% mai mare decât valoarea împrumutului acordat și cu 202,72% mai mare decât costul total stabilit la pct. pct. 2.1 și 6.10 ale contractului de împrumut (2 740 000 lei + 1 271 359,17 lei).

Potrivit clauzelor expuse la pct. 5.3, 5.6, 8.8, 8.9 și 8.10 OM „Moldcredit” S.R.L a instituit sancțiuni repetate pentru aceeași încălcare a împrumutatului, rezervându-și dreptul de a calcula dobânzi suplimentare din soldul înregistrat al împrumutului pentru zilele de întârziere, dobânzi suplimentare pentru neplata în termen a sumei datorate pe împrumut și distinct pe restanțele la dobânzile contractuale, penalitate pentru neutilizarea împrumutului conform scopului stabilit, fără a determina caracterul esențial al acestuia pentru împrumutător, pentru încălcarea clauzelor contractelor de gaj și/sau ipotecă care garantează rambursarea împrumutului acordat, fără determinarea și specificarea acestora prin prisma noțiunii de penalitate, precum și dobânzi suplimentare pentru neplata la scadență a sumelor datorate de împrumut, dobândă și comisioane conform cap. 6), pct. 1) și cap. 8), pct. 6), 7), 8), 9) ale contractului de împrumut.

Instanța a reținut că modalitatea în care au fost înserate pct. 5.3, 5.6, 8.8, 8.9 în contract și scopul urmărit de împrumutătorul ÎM OM „Moldcredit” S.R.L, sunt abuzive, astfel că conduita ÎM OM „Moldcredit” S.R.L generează sancțiunea prevăzută de art. 220 alin. (1) Cod civil.

Valoarea totală plătită pentru împrumutul acordat, determinată de împrumutătorul OM „Moldcredit” S.R.L în contract în mărime de 1 271 359,17 lei, este rezonabilă, inclusiv în raport cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, stabilite la data încheierii contractului, însă înserarea acesteia denotă că consumatorul-împrumutat a fost indus în eroare cu referire la restul clauzelor, includerea sumei indicate fiind capabilă să disperseze conceptul împrumutatului

despre întinderea obligațiilor asumate.

Instanța de apel a conchis că reclamanta nu poate pretinde evacuarea pârâților din acțiunea inițială în temeiul art. 36 al legii cu privire la ipotecă și acordul de executare benevolă a dreptului de ipotecă nr. 11337 din 11 noiembrie 2016 în condițiile în care acest acord nu a fost executat în modul și termenul stabilit de pct. 7 al acestuia, astfel încât a încetat să mai producă efecte juridice din 15 decembrie 2016.

Acordul de executare benevolă a dreptului de ipotecă nr. 11337 din 11 noiembrie 2016 nu mai produce efecte juridice pentru, iar normele invocate de intimată nu oferă, în conjunctura prezentei pricini, dreptul de a pretinde evacuarea silită a pârâților din acțiunea inițială din imobilul ipotecat.

Instanța a reținut că O.M. „Moldcredit” S.R.L. a pretins la evacuarea persoanelor din bunul ipotecat, fără a pune în executare contractul investit cu formulă executorie în ordinea prevăzută de Lege și fără a pretinde executarea silită a dreptului de ipotecă, recunoscând, în acest mod, atât incertitudinea creanței sale, cât și ineficiența/neproducerea efectelor juridice a acordului de executare benevolă a dreptului de ipotecă nr.11337 din 11 noiembrie 2016.

Astfel, atât pretenția privind declararea nulității absolute a acordului de executare benevolă a dreptului de ipotecă nr.11337 din 11 noiembrie 2016, cât și acțiunea inițială sunt nefondate.

La 22 august 2022, O.M. „Moldcredit” S.R.L. a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivare a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, ilegală și arbitrară, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept material.

La examinarea acțiunii reconvenționale instanța de apel a aplicat prevederile art. 712, 716, 718 și 720 Cod civil, în redacția Legii în vigoare până la 01 martie 2019, și prevederile art. 2, 3 și 5 din Legea privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii nr. 256 din 09 decembrie 2011, care era în vigoare la momentul semnării contractului de împrumut nr. 456 din 09 februarie 2015.

Relațiile dintre OCN ”Moldcredit” SRL și Railean Alexandru instanța le-a soluționat prin prisma legislației civile ce ține de protecția dreptului consumatorului, însă în speță prevederile date nu pot fi aplicate, deoarece împrumutul Railean Alexandru la semnarea contractului de împrumut nr. 456 din 09 februarie 2015 nu deținea calitatea de consumator.

Astfel, aplicarea unor prevederi legale care nu trebuiau să fie aplicate în speță denotă faptul că instanța nu a reușit să constate natura relațiilor civile stabilite între părțile litigante și respectiv, nu a determinat corect prevederile legale aplicabile speței.

La caz, sunt aplicabile prevederile art. 32 din Legea cu privire la ipotecă nr. 142 din 26 iunie 2008 (în vigoare până la 01 martie 2019). Astfel, în temeiul acestor prevederi la 11 noiembrie 2016, între creditorul ipotecar OCN ”Moldcredit” SRL și debitorii ipotecari Railean Alexandru și Nicorici-Railean Ionela, a fost încheiat Acordul privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă.

Prin semnarea acordului, împrumutul Railean Alexandru a recunoscut că până la acel moment nu a executat în modul corespunzător obligațiile de plată

conform contractului de împrumut nr. 456 din 09 februarie 2015 și nici pe viitor nu le va putea îndeplini în mod corespunzător și din aceste considerente debitorii ipotecari au consimțit de a executa benevol dreptul de ipotecă instituit în favoarea OCN "Moldcredit" SRL prin comercializarea obiectului ipotecii.

Atât debitorii ipotecari Railean Alexandru cât și Nicorici-Railean Ionela, precum și persoanele Surățel Ivan și Surățel Ludmila care locuiau în acest apartament erau obligați să elibereze personal bunul ipotecat și să evacueze bunurile sale până la 15 decembrie 2016 -termenul stabilit în Acordul privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă din 11 noiembrie 2016.

Faptul că în termenul stabilit în Acord au refuzat să elibereze bunul ipotecat și să-l transmită creditorului ipotecar, nu înseamnă că obligația acestora de a elibera bunul ipotecat s-a stins, întrucât în conformitate cu prevederile art. 642 din Codul civil, în redacția Legii în vigoare până la 01 martie 2019, obligația se stinge doar prin executare corespunzătoare.

Prevederile art. 36 alin. (1) din Legea cu privire la ipotecă sunt aplicabile speței, iar concluziile instanței de apel precum că aceste prevederi nu pot fi aplicate speței sunt eronate și greșite.

La adoptarea deciziei instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să le aplicată și ca urmare, a ajuns la o concluzie greșită.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului:

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 aprilie 2022, iar potrivit dovezii de la fila dosarului 25 Vol.III, instanța a comunicat recurentului decizia motivată la 06 iulie 2022. Respectiv, cererea de recurs declarată la 22 august 2022, este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 19 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat, potrivit avizelor de recepție de la fila dosarului 45-47 Vol. III.

Prin referința depusă la 20 octombrie 2022 intimații Railean Alexandru și Surățel Ivan, reprezentați de avocatul Doga Cristina au invocat că argumentele recursului nu denotă încălcarea normelor de drept material sau procesual.

Instanța de apel a stabilit corect raportul dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, și a dat o apreciere corectă și obiectă tuturor probelor.

Intimații au pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9

octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh